

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 139

din 04.08.2006

privind soluționarea contestației formulată de
persoana fizică,
din localitatea, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul Vamal Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de persoana fizică, având sediul în localitatea, județul Suceava.

Prin adresa nr. Direcția Generală a Finanțelor Publice solicită persoanei fizice ca în termen de 5 zile să comunice care sunt actele administrative sau titlurile de creanță asupra cărora se îndreaptă contestația acesteia.

Deoarece persoana fizică nu a comunicat actele administrative contestate și ținând cont de faptul că suma menționată în contestație de lei nu reprezintă taxe vamale așa cum a precizat petentul, ci obligații fiscale accesorii la drepturile vamale neachitate în sumă de lei, în funcție de documentele existente la dosarul cauzei, considerăm că persoana fizică contestă măsurile stabilite prin Actele constatatoare nr.și nr.și Deciziile de impunere nr., nr. și nr. întocmite de Biroul Vamal Suceava, privind **suma totală de lei**, reprezentând:

- lei – taxe vamale;
- lei – dobânzi și majorări taxe vamale;
- lei – penalități taxe vamale;
- lei – accize;
- lei – dobânzi și majorări accize;
- – penalități accize;
- lei – TVA;
- lei – dobânzi și majorări TVA;
- lei – penalități TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică din localitatea Grănicești, nr.402, județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin Actele constatatoare nr.....și nr.și Deciziile de impunere nr....., nr. și nr., întocmit de Biroul Vamal Suceava, privind suma de lei reprezentând taxe vamale, accize, taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acestora.

Persoana fizică depune contestație împotriva Actelor constatatoare nr.și nr.și Deciziilor de impunere nr., nr. și nr., prin care s-a stabilit în sarcina acestuia suma de lei reprezentând taxe vamale, accize, taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acestora.

Petentul susține că în anul 2002 a achiziționat două autoturisme marca din Germania pentru care a prezentat în vamă, la momentul respectiv toate documentele privind achiziția acestora, iar Biroul vamal a întocmit declarațiile vamale și persoana fizică și-a achitat datoriile privind acel import.

La data de 10 mai 2005 persoana fizică primește actele constatatoare și deciziile de impunere prin care acestuia i se stabilește de plată suma de lei.

Persoana fizică solicită reanalizarea documentației depusă la Biroul vamal la data importului, susținând că certificatele EUR 1 în baza cărora a fost făcut importul nu sunt false.

În susținerea afirmațiilor sale, contestatorul se bazează pe O.U.G. 192/2001 în care după afirmația acestuia documentele se păstrează cel puțin 3 ani, iar eventualele suspiciuni privind emiterea certificatului EUR 1 trebuie clarificate în termen de 10 luni de la emiterea aceluși certificat, iar răspunderea pentru eliberarea unui certificat EUR 1 revine emitentului și nu acestuia.

II. Biroul Vamal Suceava, prin Actele constatatoare nr.și nr., emise în baza adresei Direcției Regionale Vamale Iași nr., înregistrată la Biroul Vamal Suceava cu nr. 5040/08.05.2006 prin care se dispune anularea regimului tarifar preferențial acordat în baza certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. și nr., a calculat drepturile vamale de import

pentru autoturismele marca, serii șasiu și, importate din Germania de persoana fizică

La baza recalculării regimului tarifar preferențial acordat au stat prevederile O.M.F. nr. 1566/1995 privind întocmirea actelor constatatoare, O.M.F. nr. 687/2001, Tariful vamal de import al României pe anul 2002, Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin HG nr. 1114/2001, Legea nr. 571/2003, OUG nr. 192/2001.

Autoritatea vamală, prin actele constatatoare atacate, a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică, pentru autoturismele în speță, datorează bugetului de stat obligații vamale în sumă de lei.

Anularea regimului tarifar preferențial acordat s-a efectuat ca urmare a rezultatului procedurii de control “a posteriori” prin care autoritatea vamală germană infirmă autenticitatea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. și nr.

Pentru neplata în termen a datoriei vamale de lei, organele vamale prin deciziile de impunere nr., nr. și nr., au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de lei, reprezentând lei – taxe vamale, lei – accize, lei - taxă pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizică beneficiază de regimul tarifar preferențial pentru autoturismele marca, în condițiile în care autoritatea vamală germană comunică faptul că bunurile acoperite de certificatele EUR 1 nr. și nr. nu sunt originare în sensul Acordului România-UE.

În fapt, la data de 25.10.2002, persoana fizică a solicitat vămuirea a două autoturisme marca, serii șasiu și, pentru care Biroul Vamal Suceava a acordat, în baza certificatelor de circulație EUR 1 nr. și nr., regimul tarifar preferențial, cu trimiterea documentului de origine la control „a posteriori”.

Biroul Vamal Suceava, prin Actele constatatoare nr.și nr....., a retras preferințele tarifare acordate pentru autoturismele în cauză și a stabilit drepturi vamale de import suplimentare în sumă de lei, pe motiv că din

răspunsul autorității vamale germane rezultă că bunurile acoperite de certificatele EUR 1 nr. și nr. nu sunt originare în sensul Acordului România-UE.

În drept, în speță sunt aplicabile:

- prevederile **art. 105** din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, unde se precizează:

„Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.”

- și ale **art. 107** din același act normativ, care prevede:

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

La stabilirea tarifului vamal, sunt aplicabile și prevederile art. 61, 74 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României unde se stipulează:

Art.61

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.”

Art. 74

„(1) În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii:

- a) mărfuri produse în întregime într-o țară;
- b) mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”

Art. 75

„În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile internaționale la care România este parte”.

În ceea ce privește verificarea dovezilor de origine, la art. 32 pct.1, 2, 3, 5 și 6 din protocolul referitor la definirea de “produse originare”, ratificat prin O.U.G nr.192/2001, se precizează:

“1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate referitoare la dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că, autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și în toate cazurile în care, în urma verificării dovezilor de origine, rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, să ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

La verificarea ulterioară a dovezilor de origine, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 autorităților vamale ale țării exportatoare, verificarea fiind efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. Rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse

originare din Comunitate și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în protocolul referitor la definirea de „produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 192/2001.

De asemenea, din textul de lege se înțelege că în cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor.

Art. 28 din Ordonanța de urgență nr. 1 din 25 ianuarie 1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte prevede:

ART. 28

„Păstrarea dovezii originii și a documentelor probatorii

1. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să păstreze, cel puțin 3 ani, documentele menționate la art. 17 paragraful 3.

2. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură va păstra, cel puțin 3 ani, copia de pe această declarație pe factură, precum și documentele la care se face referire la art. 21 paragraful 3.

3. Autoritățile vamale ale țării exportatoare care eliberează un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 vor păstra, cel puțin 3 ani, cererea la care se face referire la art. 17 paragraful 2.

4. Autoritățile vamale ale țării importatoare trebuie să păstreze, cel puțin 3 ani, certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1 și declarațiile pe factură care le-au fost prezentate”.

Din acest text de lege se înțelege faptul că documentele care au stat la baza eliberării unui certificat EUR 1 se păstrează cel puțin 3 ani.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, s-a inițiat procedura de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor de origine și autenticitatea dovezii care atestă originea bunurilor acoperite cu certificatele de origine EUR 1 nr. și nr.

Autoritatea vamală germană a transmis autorităților vamale române rezultatul controlului “a posteriori” și certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. și nr. având marcată a doua căsuță din rubrica nr. 14.

Autoritatea Națională a Vămilelor transmite Direcției Regionale Vamale Iași, cu adresa nr., rezultatul controlului “a posteriori” efectuat de autoritatea germană privind originea bunurilor acoperite cu certificatele EUR 1 nr. și nr.

În adresa de mai sus este redat răspunsul autorității vamale germane, înregistrat sub nr., cu privire la originea bunurilor acoperite de certificatele EUR 1 nr. și nr., autoritatea vamală germană susținând că :

„Exportatorul nu a participat la efectuarea controlului ulterior. Acesta nu a răspuns la solicitările scrise ale administrației vamale germane. Nu se poate confirma că autovehiculele acoperite de certificatele menționate sunt originare în sensul Acordului România-UE”.

La rândul ei, Autoritatea Națională a Vămilelor menționează faptul că:
“Autovehiculele acoperite de certificatele menționate **nu** beneficiază de regim tarifar preferențial.”

Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr., transmite Biroului Vamal Suceava să anuleze regimul tarifar preferențial acordat inițial pentru autoturismele marca și să încaseze diferențele de drepturi vamale, pe motiv că, în urma controlului „a posteriori” privind originea comunitară a bunului acoperit de certificatul EUR 1 nr. și nr., Autoritatea Națională a Vămilelor a stabilit că acesta nu este originar în sensul acordului România-UE.

În ceea ce privește eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor, art. 16, 17 paragraful 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de “produse originare”, ratificat prin O.U.G nr. 192/2001, precizează:

Art. 16

“1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III”.

Modelul certificatului de circulație a mărfurilor prevăzut în anexa III se prezintă astfel:

CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR	
13. CERERE DE CONTROL, a se expedia la:	14. REZULTATUL CONTROLULUI
Controlul autenticității și legalității prezentului certificat este solicitat.	Controlul efectuat a permis să se constate că prezentul certificat*1)
Locul.....data.....	☐ a fost într-adevăr eliberat de unitatea vamală și mențiunile pe care le conține sunt exacte
	☐ nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate

Ștampila	cerute (a se vedea observațiile exacte)
..... (semnătura)	Locul.....data.....
	Ștampila
 (semnătura)
	*1) Marcați cu x mențiunea corespunzătoare

Art. 17

“1. un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1 sunt eliberate de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului de către reprezentantul său autorizat. Preferințele tarifare se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor.

Din modelul certificatului de circulație a mărfurilor mai sus prezentat rezultă că cea de a doua căsuță a rubricii nr. 14 se marchează cu „x”, atunci când acesta **“nu îndeplinește** condițiile de autenticitate și legalitate cerute”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. și nr., care are înscrisă expresia **„nicht den erfodernissen fur ihre Echtheit und fur die Richtigkeit der darin enthaltenen angaben erntspricht (siehe beigefugte Bemerkungen)”**, ceea ce potrivit modelului oficial al certificatului de circulație EUR 1 prevăzut în Anexa III la protocolul nr. 4 privind definirea noțiunii de „produse originare” înseamnă că **„nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”**. Certificarea marcajului din rubrica nr. 14 este dată de semnătura și ștampila autorității vamale germane.

Din cele prezentate se trage concluzia că bunurile acoperite de certificatele EUR 1 nr. și nr. nu sunt originare în sensul Acordului România-UE, astfel că Biroul Vamal Suceava, prin actele constatatoare nr.și, în mod legal a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică din localitatea, județul Suceava, datorează bugetului de stat drepturi vamale în sumă de lei.

Este de menționat și faptul că, în mod legal organul vamal a procedat la controlul „a posteriori”, încadrându-se în termenul limită de 5 ani în care putea lua această decizie de reverificare.

De asemenea, autoritatea vamală română a solicitat reverificarea, iar conform pct. 5 din art. 32 din protocolul referitor la definirea de “produse originare”, ratificat prin O.U.G nr.192/2001, rezultatele verificării trebuiau să ajungă la organul care le-a solicitat cât mai curând posibil.

Prin urmare, nu este precizat un termen limită în care aceste informații trebuie să fie primite de organul vamal care le-a solicitat.

Mai mult decât atât, la pct. 6 se menționează că autoritățile vamale care solicită verificarea **pot refuza** acordarea preferințelor, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză, dar în cazul unor suspiciuni întemeiate.

Ori, organul vamal nu poate cădea din dreptul de a-și recupera datoria vamală în minus dacă nu a refuzat acordarea preferințelor în termenul de 10 luni de la data cererii de control „a posteriori”, întrucât nu este precizată nicăieri obligația sa de a se pronunța cu privire la acordarea preferințelor în termenul de 10 luni, acesta având doar **posibilitatea** de a putea refuza.

Prin urmare, în mod legal a refuzat acordarea preferințelor și a emis Actele constatatoare nr.șiși Deciziile de impunere nr....., și pentru recuperarea datoriei vamale.

Acțiunea de verificare a certificatelor EUR 1 nr. și nr. și retragerea regimului tarifar preferențial face parte din categoria unei decizii vamale, care este definită de **art. 3 lit. x** din Legea 141/1997 ca fiind:

„x) decizie vamală - orice act al autorităților vamale, privind reglementările vamale, adoptat de acestea, care produce efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane”.

➤ Art. 141 și 144 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României prevăd:

ART. 141

„(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

(3) Poate fi debitor vamal, solidar cu titularul declarației vamale acceptate și înregistrate, și persoana care, din culpă, a furnizat date nereale, înscrise în acea declarație, ce au determinat stabilirea incorectă a datoriei vamale”.

ART. 144

„(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

a) neexecutarea unor obligații care rezultă din păstrarea mărfurilor în depozit temporar necesar, pentru care se datorează drepturi de import;

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;

c) utilizarea mărfurilor în alte scopuri decât cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptări sau reduceri de taxe vamale.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care s-au produs situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c).

(3) Debitorul este titularul depozitului necesar cu caracter temporar sau al regimului vamal sub care a fost plasată marfa”.

Din aceste texte de lege se înțelege că titularul declarației vamale este debitorul datoriei vamale, iar această datorie vamală ia naștere și în momentul în care nu a fost îndeplinită una din condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate.

➤ Art. 1042 din Codul Civil susține că:

ART. 1042

“Creditorul unei obligații solidare se poate adresa la acela care va voi dintre debitori, fără ca debitorul sa poată opune beneficiul de diviziune”.

Textul de lege mai sus menționat precizează că împotriva debitorului se poate îndrepta creditorul unei obligații.

Astfel, împotriva debitorului datoriei vamale se poate îndrepta creditorul acestuia, adică în acest caz, organul vamal. Răspunderea în acest caz aparține debitorului, deci persoanei care a efectuat un import care nu a îndeplinit una dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate.

În consecință, măsura retragerii regimului tarifar preferențial nu constituie un abuz și a fost dispusă în conformitate cu prevederile art. 32, paragrafului 6 din protocolul nr. 4 și art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin HG nr. 1114/2001.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că certificatele de origine EUR 1 nr. și nr. nu îndeplinesc condițiile de autenticitate și legalitate, urmează a se **respinge** contestația formulată de persoana fizică din localitatea, județul Suceava, pentru **suma de lei**, reprezentând drepturi vamale de import, ca **neîntemeiată**.

2. Referitor la suma de lei, reprezentând dobânzi, majorări și penalități de întârziere din care: lei dobânzi aferente taxelor vamale, lei majorări de întârziere, lei penalități aferente taxelor vamale, lei dobânzi aferente accizelor, lei majorări aferente accizelor, penalități aferente accizelor, lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, lei majorări aferente taxei pe valoarea adăugată și lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite suplimentar de către inspectorii din cadrul Biroului Vamal Suceava prin deciziile nr., nr. și nr.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata în termen a taxelor vamale, accizei și a taxei pe valoarea adăugată, stabilite prin actele constatatoare nr.....și, dobânzi de întârziere în sumă totală de lei, majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă totală de lei, pentru perioada 26.10.2002-10.05.2006.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11 din 23 ianuarie 1996 privind executarea creanțelor bugetare, care prevede:

Art. 13

„Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv.

Cota majorărilor de întârziere prevăzute la alin. 1 se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor, corelat cu rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, la care se pot adăuga cel mult 10 procente”.

- art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabil începând cu data de 01.01.2003, care stipulează:

Art. 12

“Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.”

Art. 13

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Art. 14

“(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare

lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată[...]”

- și ale art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabilă începând cu data de 01.01.2004, care stipulează:

Art. 114

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere[...]”

Art. 115

„Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

- a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”**

Art. 120

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, care intră în vigoare la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu data de 14.10.2005 sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată la 26.09.2005, în care art. 114, 115 și 120 citate mai sus au devenit art. 115, 116 și 121, având același conținut.

Începând cu data de 01.01.2006 sunt aplicabile prevederile **art. 4 alin. 2** din Legea nr. 210/04.07.2005 unde se precizează că:

“(2) În toate actele normative în care se face referire la noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de majorări de întârziere.”

Prin urmare, dobânzile și penalitățile de întârziere în **sumă de lei** au fost stabilite în mod legal de către organele vamale, fapt pentru care urmează să se **respingă** contestația pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru drepturile vamale care au generat aceste dobânzi și penalități contestația a fost respinsă, urmează, pe cale de consecință și având în vedere principiul de drept **„accessorium sequitur principale”** (accesoriul urmează principalul), a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 3 lit. x, 61, 74, 75, 141 și 144 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 1042 din Codul Civil, art. 105 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 1114/2001, art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11 din 23 ianuarie 1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 16, 17, 28 și art. 32 paragrafele 1,2,3,5,6 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare”, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată, art. 4 din Legea 210/04.07.2005 se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de **persoana fizică** din localitatea localitatea, județul Suceava, împotriva Actelor constatatoare nr.și nr.și Deciziilor de impunere nr....., nr.și nr. întocmite de organele de control din cadrul Biroului Vamal Suceava, pentru **suma totală de lei**, reprezentând:

- lei – taxe vamale;
- lei – dobânzi și majorări taxe vamale;
- lei – penalități taxe vamale;
- lei – accize;
- lei – dobânzi și majorări accize;
- – penalități accize;
- lei – TVA;

- lei – dobânzi și majorări TVA;
- lei – penalități TVA,

ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV ,

.....